

Kristýna Šoukalová: Neremcat a otevřít se možnostem

I po několika letech rodačku z malebných Beskyd prozradí přízvuk. Dnes už je ale Kristýna Šoukalová doma ve východním Krušnohoří, které bylo také jejím polem působnosti v projektu Rok na hranici. Sama říká, že vodítkem pro ni byla ambice vytvořit v této části pohraničí nízkoprahové příležitosti pro spolupráci spolků, kulturní obohacení i výměnu dětí a mládeže.

„Nejvíc mě nadchlo setkání studentů univerzit ze Schneebergu a Liberce,“ popisuje Šoukalová. Jedna škola je zaměřená umělecky, druhá technicky, nabízela se tedy myšlenka společného projektu, ke kterému by každý přispěl tím, co umí. Studenti se díky zprostředkování Šoukalové potkali osobně, jeden vyučující z německé strany si podal žádost o stipendium a jeden německý student vyrazil na „výzvědy“ do nově vznikajícího komunitního centra v Jáchymově, takzvanou Řetízkárnu. „Vznikl tam nápad, že by pro ni mohli ve škole vytvořit nějaké umělecké dílo,“ popisuje s úsměvem mladá žena. Těší ji, že spolupráce běží dál i bez toho, aby do ní sama dál vstupovala.

Právě nadšení zkoušet nové věci a vystoupit tak ze své komfortní zóny je potřeba v pohraničí rozvíjet především, je Šoukalová přesvědčená. „Neremcat a otevřít se dalším možnostem,“ shrnuje svůj pohled. Díky Roku na hranici mohla být sama některým lidem inspirací, aby si uměli představit, jaké příležitosti se nabízí. A co by doporučila těm, kteří se potřebují přesvědčit na vlastní oči? Třeba vyrazit na pravidelný luční festival HeuHoj-Camp v Zadní Telnici. Jak už sám název napovídá, překračovat hranice se dá třeba i s kosou v ruce.

napsala Helena Truchlá